

A Fővárosi Ítéltábla az SBGK Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Sasvári Gabriella ügyvéd) által képviselt **kérelmező** (.....) kérelmezőnek a képviselő (.....gyintéző: dr. Kovári Zoltán szabadalmi ügyvivő) által képviselt alperes neve (.....) ellenérdekű fél ellen a benyújtó védjegyet lajstromozó határozatának megváltoztatása iránti ügyében a Fővárosi Törvényszék 2020. június 17. napján kelt 3.Pk...../2020/7-I. számú végzése ellen a kérelmező 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 nap alatt fizessen meg az ellenérdekű félnek 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa összegű szabadalmi ügyvivői munkadíjból álló másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az ellenérdekű fél 2018. június 18. napján ábrás megjelölés védjegyoltalmát kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 34. osztályba sorolt dohány termékek és kiegészítői körében. A megjelölésben álló téglalap alakú, sötét keretben kötélre függesztett kínai lampionok és dísz látható, a bal oldalon kínai írásjelekkel függőlegesen írt felirat, a keret felső harmadában a kiemelt betűnagysággal és világos színnel kialakított „XISHANGXI” felirat olvasható. A keret tetején két vékony vonal alatt egy csipke hímzésszerű díszítő elem található, alul ugyanezen csipke elem egy vékony vonallal van aláhúzva.
- [2] A kérelmező felszólalást nyújtott be a védjegybejelentés elutasítását kérve. Kérelmét a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1) bekezdés b) pontjára alapította. Lajstromozási akadályként korábbi elsőbbségű védjegyeire utalt, melyek a „SHUANGXI” szót, illetve annak ábrával kombinált megjelenítéseit védik. Nevezetesen a és lajstromszámú szó-,,, lajstromszámú ábrás, ..., ...,, a,, és lajstromszámú színes ábrás védjegyeket hívta fel, amelyek szintén a 34. osztályba tartozó dohány és ehhez kapcsolódó kiegészítő termékek tekintetében állnak oltalom alatt. Nyolc ábrás védjegy téglalap alakú háttérben a „SHUANGXI” szóelemet tartalmazza, alatta, illetve felette egy kör alakú keretbe foglalt, távol-keleti írásjelnek is felfogható ábra helyezkedik el úgy, hogy a téglalap egésze vagy egy része sötét, vagy színes kialakítású. Egy további védjegy esetében a szó alatt szereplő ábrás elem nincs kör alakú keretbe foglalva, a téglalap oldalán kék és sárga színű díszítés helyezkedik el. A tizedik ábrás védjegy fekete-fehér színű, ahol keleti írásjelek, illetve a „SHUANGXI” szó alatt egy-egy díszes háttérrel keretezett keleti írásjel jelenik meg.
- [3] A benyújtó (a továbbiakban: Hivatal) M...../21. ügyiratszámú határozatával a felszólalást elutasította, a megjelölést szám alatt védjegyként lajstromozta, és 155.000 forint eljárási költség megfizetésére kötelezte a kérelmezőt. A megjelölések összetéveszthetőségének vizsgálatánál az

összbenyomásból indult ki, hivatkozva a saját, a bíróság és az Európai Bíróság joggyakorlatára, azon belül a C-432/97. számú Lloyd-, és a C-39/97. számú CANON-ügyekben kifejtett jogértelmezésekre. A védjegycsalád kérdésében pedig az Európai Bíróság által a C-234/06.P. számú BAINBRIDGE-ügyben meghatározott feltételeket vette figyelembe. Megállapította, hogy a bejelentett megjelölésben és az ellentartott védjegyekben is az ábrás kialakítás és a szóelem egyaránt domináns. A vizuális és fonetikai összehasonlítás alapján megállapította, hogy a megjelölések szóelemeinek betű, illetve hangkészlete részben azonos, azonban a szavak eleje - ami a magyar nyelv szabályai szerint hangsúlyos és megragadja a fogyasztók figyelmét - eltér, és ez kellő elhatárolást biztosít. A szóelemek jelentését a magyar fogyasztók nem ismerik, így azok egyaránt fantáziaszónak minősülnek. Az árujegyzékek kapcsán rögzítette, hogy a 34. osztályba sorolt áruk részben azonosak, részben pedig hasonlóak egymáshoz. Értékelte azt is, hogy a releváns fogyasztói kört a dohányosok alkotják, akiket magasabb fokú figyelem és márkahűség jellemez, ebből következően képesek felismerni a megjelölés és az ellentartott védjegyek közötti eltéréseket. A Hivatal a kérelmező védjegycsaládra hivatkozását, bizonyítottság hiányában nem vette figyelembe. Összességében megállapította, hogy a megjelölés és az ellentartott védjegyek közötti hasonlóság mértéke - tekintettel a vizuális és fonetikai szempontból kimutatható eltérésekre - az árujegyzékek részbeni azonossága, illetve hasonlósága ellenére sem éri el az összetéveszthetőség szintjét. Így a felszólalást elutasította és a megjelölést bejegyezte a védjeglajstromba. A határozat ellen a kérelmező élt jogorvoslattal.

- [4] Az elsőfokú bíróság végzésével a megváltoztatás iránti kérelmet elutasította és kötelezte a kérelmezőt, hogy 15 nap alatt fizessen meg az ellenérdekű fél részére 150.000 forint eljárási költséget.
- [5] Egyetértett a Hivatallal abban, hogy a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegyek nem összetéveszthetők. Az árujegyzékekre figyelemmel rögzítette, hogy a releváns fogyasztók a dohányosok, akik általában célzottan, szokásaiknak és ízlésüknek megfelelően egy adott árut keresnek, pontosan ismerve annak saját fajtáit is (filteres, ízesített, kék, piros, ... stb.) A kiegészítők esetében pedig általában nem a márka befolyásolja a választást, hanem a küllem és a praktikum, például szipkák esetén (kinézet, szín, tisztíthatóság ... stb.). Ezért a jelen esetben a szokásos mértékben tájékozott és észszerűen figyelmes (C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer-ügy 26. pontja) fogyasztónál figyelmesebb, tájékozottabb, a termékek közötti választáskor alaposabban odafigyelő fogyasztóból kell kiindulni, aki az olyan részleteket is észreveheti, amelyek felett egy átlagfogyasztó figyelme elsiklana.
- [6] Ebből és a szavak nehéz kiejthetőségéből kiindulva a szóelemek mellett domináns elemnek tekintette az ábrás részeket is, jóllehet a joggyakorlat szerint a kombinált megjelölések esetében általában a szóelemet kell dominánsnak tekinteni, mert a fogyasztók a megjelölést egészét a szóelemmel idézik fel és hivatkozzák egymás között, valamint a kereskedelmi forgalomban. A szóelemek vizuális összehasonlításában, az Európai Unió Bíróságának jogértelmezése (C-251/95, Puma-Sabel-döntés) mentén az eredeti szavak, betűsorok vizsgálandók. Így a „SHUANGXI” és „XISHANGXI” szavak elején 3, illetve 4 betű eltérés van, de a kérelmező szerinti csoportosítás esetén is 3 karakter eltérés látható. Az ábrás elemek az ellentartott védjegyek zömében kerek háttérben ábrázolnak valamilyen távol-keleti írásnak tűnő négyzet alakú grafikát. A megjelölés egyértelműen három egymás alatt elhelyezett távol-keleti írásjelet tüntet fel, a baloldalon. A képi ábrázolás pedig felismerhetően a megjelölés jobb oldalán, szélben lebegő, gömb alakú lampionokat mutat. A kérelmező által kiemelt lajstromszámú védjegy felső részén, a szó előtt, valóban tartalmaz egy kisebb ábrát, amely akár lámpa, de bármi más is lehet. Itt egyértelműen felismerhető gömb alakú lampionról nem beszélhetünk. Így, ha valaki az ábra alapján kívánja azonosítani a

megjelöléseket, még ez esetben is tud különbséget tenni közöttük. A fonetikai alapú megközelítés körében rámutatott, hogy helyesen vette figyelembe a Hivatal a magyar nyelv hangsúlyozási szabályait, amely az első szótagra helyezi a hangsúlyt, ezzel kellő elhatárolást biztosítva a megjelölések között. A megjelölés és az ellentartott védjegyek szóelemei egyaránt fantáziaszónak minősülnek a magyar nyelvterületen, így a konceptuális összevetés nem releváns.

- [7] Mindezek alapján a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az árujegyzékek azonosságát, hasonlóságát figyelembe véve sem állapítható meg összetéveszthetőség a kérelmező védjegyei és a bejelentett megjelölés között, tekintettel az áruk specialitásából eredő fokozott fogyasztói figyelemre is.
- [8] Nem fogadta el a kérelmező védjegycsaládra történt hivatkozását sem. Az Európai Bíróság a BAINBRIDGE-ügyben kimondta, miszerint a védjegycsalád feltétele, hogy a fél több olyan védjegy jogosultja legyen, amelyek azonos megkülönböztető képességgel bíró közös elemmel rendelkeznek, továbbá akkor áll fenn annak a veszélye, hogy a vásárlóközönség téved a bejelentett védjegy „védjegycsaládja” vagy „sorozatvédjegye” tekintetében, ha az ehhez a „családhoz” vagy „sorozathoz” tartozó korábbi védjegyek jelen vannak a piacon. A harmadik feltétel, hogy a fogyasztók a közös elemet látva egy termékcsaládra, egy piaci szereplőre asszociáljanak. Ezzel összefüggésben a kérelmező sem a magyar piacon való jelenlétet, sem az asszociációs lehetőséget nem támasztotta alá. Ezzel együtt a törvényszék szerint a védjegycsalád fennállása esetén sem kellene tartani attól, hogy az átlagosnál tájékozottabb fogyasztó a megjelölést és a védjegyeket összetévesztheti. Az EUIPO felhívott döntései kapcsán pedig rámutatott, hogy azok nem kötelező erejűek sem a Hivatal, sem a bíróság döntéseire nézve. Az adott kérdésben mindig az ügy összes körülményei alapján kell dönten, így jelen esetben a magyar viszonyok voltak irányadóak. Mindezeket értékelve az elsőfokú bíróság nem látott indokot a hivatali határozat megváltoztatására.
- [9] A döntés ellen a kérelmező fellebbezett, a végzés hivatali határozatra is kiterjedő megváltoztatását és a védjegybejelentés elutasítását kérve. Érvelése szerint a fonetikai összetéveszthetőséget egyértelműen megalapozza az árujelzők majdnem azonos hosszúsága és a „SH..ANGXI” részek egyezése. A kialakult gyakorlat szerint az egy, illetve két betű eltérés mindenképpen összetéveszthetőséget jelent. Álláspontja szerint a törvényszék túlzott szerepet tulajdonított a kezdő eltéréseknek, figyelmen kívül hagyta a szükséges nyelvi protokollt, azaz annak mérlegelését, hogy az átlagos fogyasztó képes-e a csekély eltérés és a nagyfokú egyezés mellett a két kínai szó, és ezzel a termékek eredetének megkülönböztetésére. A vizuális nívó tekintetében is tévesen következtetett a törvényszék, amikor a „SHUANGXI” és „XISHANGXI” szavak azonos felső elhelyezését figyelmen kívül hagyta, továbbá azt sem értékelte, hogy a függőlegesen írt, távol-keleti írásjelek az átlagos magyar fogyasztó számára összhatásukban hasonlóak. Hangsúlyozta, miszerint a vásárló szükségszerűen a korábbi védjegy bizonyos fokig homályos emlékképére tud csak hagyatkozni, így nem észszerű a „SH..ANGXI” rész egyezése mellett az az állítás, hogy az „U”, illetve „XI” lehetővé teszi számára a megkülönböztetést. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság azt sem vette figyelembe, hogy az áruk egyezése és hasonlósága mit jelent az árujelzők hasonlóságának szintje mellett. Vitatta, hogy nem teljesülnek a védjegycsalád meglétének feltételei, hiszen a termékek jelen vannak a piacon, a védjegyek megkülönböztetésre alkalmas közös eleme a „SHUANGXI”, ezt látva a vásárlók egy piaci szereplőre asszociálhatnak. De, még ha nincs is szó védjegycsaládról, akkor is releváns a „SHUANGXI” védjegyekhez fűződő korábbi jogok nagy száma, széles palettája. Ismételten hivatkozott rá, hogy az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala a lényegyet tekintve azonos tényállás mellett a „SHUANGXI” megjelölés védjegyoltalmát elutasította.
- [10] Az ellenérdekű fél észrevételében - amivel egyidejűleg igazolási kérelmet is előterjesztett - a végzés

helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel.

- [11] A fellebbezés nem alapos.
- [12] Az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, mert helyesen jutott arra a meggyőződésre, hogy az ellentartott védjegyek oltalma nem zárja ki a megjelölés lajstromozását.
- [13] Elöljáróban az ítéletábra rámutat, hogy a 2017. évi CXVIII. törvény 1. § (7) bekezdése értelmében a nemperes eljárásban a Pp. ítélkezési szünetre vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók, de erre a Pp. 148. § (4) bekezdése szerint a felet külön is figyelmeztetni kell. Ilyen figyelmeztetést a törvényszék nem adott ki, emiatt az ítéletábra az ellenérdekű fél igazolási kérelmét alaposnak találta és az észrevételében foglaltakat figyelembe vette.
- [14] A Vt. 4. § (1) bekezdésének b) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.
- [15] Az elsőfokú bíróság a kialakult joggyakorlatnak megfelelően járt el az érintett árujelzők összevetése során. Vizuális szempontból a szó-, illetve az ábrás elemek egyaránt dominánsnak minősülnek tekintettel arra, hogy az érintett magyar dohányfogyasztó közönség idegen nyelvi ismerete meglehetősen bizonytalan az idegen nyelvű, különösen a kínai kifejezéseket illetően. A „SHUANGXI” és „XISHANGXI” szavak között valóban az „U” és a „XI” betűkben mutatható ki különbség, azonban az első ránézésre is feltűnik a körütekintő és figyelmes fogyasztó számára, hogy a megjelölésnél egyfajta szimmetria található azon keresztül, hogy az eleje és a vége is egyaránt a „XI” karaktereket tartalmazza. További eltérést jelent, hogy a védjegyszóban két magánhangzó közvetlenül követi egymást, ezzel szemben a megjelölés elején, közepén és végén vannak a magánhangzók.
- [16] A látványképi megközelítés során a dohánytermékek körében kiemelt jelentősége van a dobozokon látható mintázatnak, így az adott esetben kellő elkülönítésre ad lehetőséget, hogy a megjelölés mozgalmas, játékos, vidám hangulatot közvetít, míg az ábrás védjegyek a rendezettséget jelképező szabályos geometrikus formákat alkalmaznak. A fonetikai hasonlóságot is jelentős mértékben csökkenti, hogy a megjelölés elején és végén is megtalálható a magyar nyelvben egyébként ritkán, jellemzően csak az idegen nyelvekből átvett kifejezésekben szereplő „X” betű, amely így jól elkülöníthetővé teszi kiejtését a védjegyekétől, amelyek a „SH” betűpárossal kezdődnek. Konceptuális alapon pedig nem vethető egybe az árujelzők domináns kifejezései, mivel mindkettőt fantáziaszóként észlelik a magyar fogyasztók, tehát kizárható a téves fogyasztói asszociáció kialakulása.
- [17] Megállapítható tehát, hogy az eltérő összehatást eredményező, fentebb részletezett lényegi különbségek kellően ellensúlyozzák a megjelölés és a védjegyek között kimutatható csekély fokú hasonlóságokat, ezért annak ellenére sem áll fenn a reális veszélye annak, hogy a dohányfogyasztó vásárlók a felek megjelöléseit összetéveszték, hogy részben azonos, részben hasonló az érintett árukör. Ezen a megítélésen nem változtat az sem, hogy védjegycsaládot alkotnak-e a kérelmező védjegyei, ezért ennek vizsgálatára az ítéletábra külön nem tért ki. Az EUIPO döntése kapcsán pedig helytállóan mutatott rá a törvényszék, hogy az nem köti a magyar Hivatalt vagy bíróságot.

- [18] Mindezekért a Fővárosi Ítéltábla sem látta akadályát a megjelölés oltalmának, ekként a Vt. 79. és a Pp. 389. §-ain keresztül irányadó Pp. 383. § (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.
- [19] Az eredménytelen fellebbezés folytán a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a kérelmező köteles megfizetni az ellenérdekű félnek a fellebbezés miatt felmerült és a Pp. 81. § (5) bekezdése szerint felszámított másodfokú eljárási költségét. Ennek összegét az ítéltábla a 24/2004. (VI. 30.) IM rendelet 2. § (3) bekezdése szerint a számlával igazolt 150.000 forint + áfa helyett 50.000 forint + áfa összegben határozta meg, mert ez állt arányban az eljárás 300.000 forint pertárgy értékével, valamint a ténylegesen kifejtett szabadalmi ügyvivői tevékenységgel.

Budapest, 2020. október 6.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró